

10 Beidzot - topiet stipri savā Kungā un Viņā varenajā spēkā.

11 Bruņojieties ar visiem Dieva ieročiem, lai jūs varētu pretī stāties velna viltībām.

12 Jo ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā.

13 Tāpēc satveriet visus Dieva ieročus, lai jūs būtu spēcīgi pretī stāties ļaunajā dienā un, visu uzvarējuši, varētu pastāvēt.

14 Tātad stāviet, savus gurnus apjozuši ar patiesību, tērpušies taisnības bruņās,

15 kājas apāvuši ar apņemšanos kalpot miera evaņģēlijam;

16 bez visa tā satveriet ticības vairogu, ar ko jūs varēsīt dzēst visas ļaunā ugunīgās bultas.

17 Nemiet arī pestīšanas bruņu cepuri un Gara zobenu, tas ir, Dieva vārdu,

18 ar visām lūgšanām un lūgumiem lūdziet Dievu Garā ik brīdī;

tai pašā nolūkā esiet nomodā un pastāviet savās aizlūgšanās par visiem svētajiem,

19 arī par mani, lai mana mute droši atvērtos runai un es bez bailēm varētu sludināt evaņģēlija noslēpumu.

20 Viņa važās kaltais vēstnieks es esmu un to gribu sludināt bez bailēm, kā man tas pienākas.

Ef. 6,10-20

Mīļā draudze!

Mūsu laiku sauc par globalizācijas laikmetu. Tas nozīmē, ka daudzas mūsu dzīves norises ir saistītas ar procesiem, kas notiek pavisam kaut kur citur, varbūt otrā pasaules malā. Ja agrāk varēja ierobežot savu dzīvi uz savu tuvāko apkārtni, varbūt vēl savu valsti, tad šodien daudzas robežas ir atceltas. Mēs varam bez problēmām ar interneta palīdzību komunicēt ar cilvēkiem visā pasaulē. Mūsu bērni skatās japāņu *multenes*, tāpat kā miljoniem citu bērnu visā pasaulē. Mūsu apģērbs nāk no Ķīnas, Bangladešas vai Turcijas. Mūsu bagātnieki savu naudu var bez problēmām ieguldīt kādā tālā ofšorā Bahamu salās un izvairīties no nodokļu maksāšanas šeit. No vienas puses mēs priecīgi pieņemam šīs jaunās iespējas, ka var nopirkt lētas preces, lietot internetu utt. No otras puses visa šī attīstība norit tik strauji, ka var palikt tā jocīgi ap dūšu. Kas tie ir par spēkiem, kas to visu virza? Un kā tas ir, ja vienā pasaules malā kaut kas nobrūk, vai tas nevar skart arī mūs? Līdzīgi, kā tas notika ar neseno finanšu krīzi, kas sākās ASV un ātri vien ietekmēja visu pasauli? Un kāpēc mūsu modernajā kultūrā var atrast tik daudz vardarbības, pornogrāfijas un mantkārtības propagandu? Kur ir palikusi labestība, līdzcietība, sadraudzība?

Laikam jau ir tā, ka ne tikai es ļoti maz saprotu, kas patiesībā notiek. Arī tā saucamie eksperti bieži vien gudri runā, bet galu galā nepasaka neko. Ir skaidrs, ka šeit darbojas spēki, kas ir slēpti, kas ietekmē procesus no malas, kas nav padoti nekādai demokrātiskai kontrolei. Būtu vienkārši, ja mēs visu vainu varētu uzvelt kādai zināmai grupai, piem., ebrejiem vai brīvmūrniekiem. Tomēr izrādās, ka lietas ir daudz sarežģītākas, kā mums to daži politiķi mēģina iestāstīt. Izrādās, ka tas ļaunums sniedzas mūsu pašu sirdīs un dvēselēs. Padomāsim – kas tad ir tas, kas pērk drēbes, kuras varbūt ir ražojusi bērni verdzības apstākļos, kas liek mums ieslēgt televizoru un skatīties lietas, kuras nevajadzētu redzēt? Kas iet svētdienās iepirkties un nevelta savu laiku ģimenei un Dievam? Kas vienaldzīgi novēršas, kad notiek netaisnība ne tikai citā pasaules malā, bet mūsu acu priekšā?

Vai mēs gribam, vai negribam, mēs esam saistīti ar šīm norisēm, un ne tikai kā upuri, bet arī kā līdzdalībnieki, kas nes atbildību par to, ka citiem cilvēkiem iznāk ciest mūsu ērtības labad. Mums ir jāatzīst, ka pasaulē tāpat kā mūsu personīgajā dzīvē, darbojas spēki, kas pār mums valda, kas mūs pievelk kā magnēts, kas ļauj mums uzķerties kā zivīm uz ēsmas un grib mūs un visu pasauli iedzīt postā un iznīcināt.

Efeziešu vēstules autors saka: **“ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā.”** Viņš aicina kļūt stipriem Tā Kunga spēkā un stāties pretī velna viltībām. Kā paraugs viņam kalpo romiešu zaldāts, kas viņa laikā pārstāvēja to varu, kas vajāja kristiešus, pielūdza elkus un nežēlīgi

apspieda jebkādu pretestību pret Romas impēriju. Tas ir apmēram tā, it kā es šodien runātu par padomju varas OMON specvienības kaujinieku pilnā ekipējumā. Efeziešu vēstules autors tādā veidā vēlas parādīt, ka kristiešiem nav ko baidīties no sava laika varenajiem, kas visiem liek trīcēt un drebēt. Viņš saka – jūs esat stiprāki, jo Jums ir cits Kungs, kas ir uzvarējis grēku un nāvi – tikai ņemiet Dieva ieročus, tādā veidā jūs būsit pasargāti, gan tagad, gan pastarā dienā.

Paskatīsimies tuvāk, kas tad ir tās bruņas, kuras nēsā kristietis. Viena lieta, kas uzkrīt, ka šeit nav minēts šķēps, ar ko romiešu zaldāts uzbruka saviem pretiniekiem. Tas nozīmē, ka mums nav jābūt uzbrūkošiem, agresīviem kristiešiem, bet tādiem, kas stāv droši, kurus nevar apgāzt ļauno uzbrukumi.

Gurni lai ir apjozti ar patiesību. Tāpat patiesība ir kā josta, kas visu satur kopā. Būt patiesam ir ierocis, kas velnam nepatīk. Mums kādreiz ar to varbūt nepatikšanas, ja nespēlējam līdzī spēlītes, bet atzīstam, kas patiesībā ir noticis. Parasti jau ir tā, ka mēs baidāmies no atklātības, un tad mēs arī esam pakļauti liekulībai, paštaisnībai, manipulācijām. Bet ja tu esi paties, tev velns nevar tikt klāt.

Esiet tērpušies taisnības bruņās, kas aizsedz krūtis, manu sirdi. Ja man apkārt notiek netaisnība, tas nenozīmē, ka man tur ir jāpiedalās. Ne jau apkārtējie ir tie, kas nosaka, kā man dzīvot, bet tas ir Dievs, kas man ir parādījis žēlastību, Savu taisnību. Par šo taisnību es varu iestāties ar savām lūgšanām, ar savu darbību, ar saviem vārdiem.

Kājas lai ir apautas ar apņemšanos kalpot miera evaņģēlijam. Mēs nevis lai strīdamies ar citiem, bet lai nākam ar mieru. Mums nav jāsludina naidis un jāaprunā citi, lai paši sevi izceltu, bet stāvēsim droši tā kā Kristus. Kad Viņu apsūdzēja, Viņš nepretojās un tomēr bija daudz pārāks par visiem Viņa pretiniekiem, jo Viņam bija miers sirdī. Tā arī mēs varam Dieva spēkā piedot viens otram un nepadoties dusmām un naidam.

Satveriet ticības vairogu, ar ko jūs varēsiet dzēst visas jaunā ugunīgās bultas. Šeit mums atkal ir jāiedomājas specvienība, kur viens kaujinieks blakus otram izklīdina demonstrantus. Tāpat romiešu zaldāti gāja kopsolī pretī saviem ienaidniekiem. Viņu vairogi bija no ādas, saslapināti, lai varētu atvairīt degošās bultas; pietiekami lieli, lai varētu pasargāt vairoga nesēju un daļu no blakus stāvošās personas. Šeit mēs redzam, ka ir vajadzīgs tas kopības spēks, lai mēs kopā kā draudze un baznīca uzticamies Dieva vadībai tad, kad mēs saskaramies ar uzbrukumiem no cilvēkiem, kas mūs grib ievainot un aizskart.

Nemiet pestīšanas bruņa cepuri. Tas ir atgādinājums tam, ka esam kristīti, ka arī mēs esam saņēmuši krusta zīmi, ka mēs piederam Kristum. Nepieļausim, ka mūs var iedzīt mazdūšībā, izmisumā, sevis šausīšanā. Mēs esam atpestīti, Dievs mūs mīl.

Nemiet Gara zobenu, tas ir, Dieva vārdu. Ar zobenu es varu gan aizstāvēties, gan arī uzbrukt. Kad Jēzus tiek kārdināts tuksnesī, Viņš atbild sātānam ar vārdiem no Svētajiem Rakstiem. Mums ir jālasa Bībele – šeit mēs atradīsim citas vērtības, kā to pasniedz masu mediji. Luters saka, ka Dieva vārds ir bauslība un evaņģēlijs. Bauslība mums palīdz izprast, kas ir labs un kas ir ļauns. Evaņģēlijs mums atklāj Kristus žēlastību un piedošanu.

Tāpat kā Bībele, arī lūgšanas ir Svētā Gara dāvana, kas mūs savieno ar Kristu. Ja lūdzam par saviem ienaidniekiem, ja mēģinām izprast otru, kāpēc viņš rīkojas tik aplami, un liekam to Dieva priekšā, tad naidam nav iespējams iesakņoties mūsu sirdīs. Mēs paliekam mīlestībā, un varam uzvarēt ļaunumu ar labu, ar pacietību un pazemību. Šīs lūgšanas var notikt vienalga kurā vietā un kurā laikā. Lai to varētu, mums ir vienīgi jāapzinās Dieva klātbūtne. Viņš ir pie mums caur Savu Dēlu Jēzu Kristu, un mēs varam droši paļauties, ka Viņš mūs vada un sargā.

Noslēdzot vēstules autors aicina, lai mēs lūdzam viens par otru, arī par tiem, kas nes atbildību draudzē un baznīcā. Mums ir vajadzīgs šis savstarpējais atbalsts un šī vienotība Garā. Mēs esam vāji, ja esam vieni un ja nav, kam uzticēties. Kopība ar Dievu nav atraujama no kopības ar cilvēkiem, no tā, ka mums savā starpā ir draudzība. Sadraudzībā ir liels spēks, kas var mūs balstīt un stiprināt tad, kad mēs saskaramies ar ļaunumu, cietsirdību un vienaldzību. Tikai tad, kad mēs lietojam šos ieročus, tikai tad mēs varam pastāvēt pretī mūsu laika garam, kas aizvien biežāk atklāj savu patieso seju. Āmen!